

FESTIVALOVĚ NOVINY

#4

JID 20-12
SOČIMADOKORÁN

REGIONÁLNÍ
POSTUPOVÁ PŘEHLÍDKA
STUDENTSKÉHO DIVADLA

17. 3. 2012
JID.SLUNCEWEB.CZ

Lepší láska na střeše, než-li neštěstí v hrsti

(415)

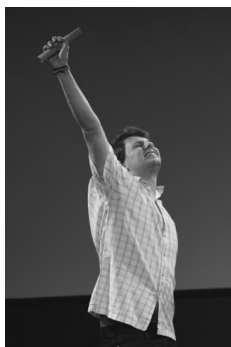
Jihlavští 415 ve své anotaci slibovali příběh o nešťastné lásce, který se odehrává na pozadí bolívijských plantáží. Jak určitě hádáte správně, jedná se o telenovelu.

Námět je jistě zajímavý, i když trochu otřepaný. Jenže jihlavští herci se s tím moc dobře nepoprali. Celá hra byla na mě moc dlouhá, kdyby se zkrátila, jistě by jí to pomohlo, protože vtipy, které nebyly moc dobře vystavěny a tím pádem nevyzněly, působily spíš k pláči než k smíchu. Hrozně zdoluhavé bylo neustálé převlékání do kostýmů, kdy herci nesmyslně zacházeli za šály jen proto, aby si na hlavu dali klobouk.

Pro diváka bylo trochu smutné sledovat, jak se herci sami trápí, když se jim něco technicky nepovedlo. Technika v této inscenaci celkově zklamala. Mezi jednotlivými epizodami se pouštěly „reklamy“, na které se ale muselo čekat, herce pak přeřvala hudba, takže diváci jen odezírali z úst. Tohle všechno je hrozná škoda, protože jinak by divadlo vyznělo úplně jinak a diváci by se i pobavili.

Rozbor

Porotci měli celou hru neodbytný pocit, že se herci vykašlali na diváky a celou hru spíchly v šatně před představením. Michala Zetela otravovalo neustálé odcházení herců z jeviště, takže se tím pádem neměl na koho koukat. Souboru bylo doporučeno, že pokud chce něco parodovat, tak danou problematiku musí dobře znát, aby vtipy měly pointu a divák se jim mohl zasmát. Kritiku také posbírala videa, kterým podle Petra Christova chyběl vtip.

Diváci ale podobný názor s porotou nesdíleli. Prý je pobavila parodie na divadlo.

Zastavíte mi?

(Negativy)

Negativy – divadelní uskupení, které patří k JIDu stejně jako máslo na chleba, i letos přijelo s další punkovou inscenací (Šotkovský). „Zastavíte mi?“ tak se ptá messenger, který se snaží pokračovat v cestě potom, co ho srazí auto. Zastaví mu taxík se dvěma pány, kteří se ho po cestě vyptávají na všechny možné informace, od toho jestli má rád kedlubny, až po to, jestli je dobrý člověk. Po cestě se jim přihodí několik nepříjemností, které ale dokonale vyřeší. V závěru představení se dozvídáme, že messenger se při nehodě zabil, a v taxíku, který si stopl, je ďábel a anděl. Ti se nedohodnou, který z nich si ho bude muset vzít s sebou, proto ho vrátí zpět mezi živé. Geniální rekvizity i rozvážnost všech nehereckých výkonů a především vtip textu ocenilo nejen publikum, ale i porota, která se při představení bavila, a bylo to vidět i rozboru. Punkové divadlo má v Negativu skvělou oporu, proto je i pochopitelné, že anděl touží mít „služebního šul....“.

Novosvětský

ZEPPPO

(Divadlo T.E.J.P.)

„Stínové divadlo o stínovém divadle“

Určitě znáte ten pocit, který ve Vás koluje poté, co shlédnete něco opravdu neočekávaného. Domácí soubor divadla DIOD nám pod vedením herce souboru Horáckého divadla Jakuba Škrdly (na JIDu je také vedoucím workshopu režie a dramaturgie) a jeho manželky Barbory Jandové, naservíroval hru pro tyto končiny poměrně exotickou.

Už podle černočerného přiléhavého odění protagonistů bylo znát, že půjde o práci s pohybem. Herci nám ve své inscenaci plné akrobacie, stínohry a dalších divadelních postupů zprostředkovali nekonečnou cestu komedianta, či spíše loutkoherce Zeppa setkávajícího se s postavami, které jako by z jeho divadla vypadly – postavami snovými, jemnými baletkami, snad i vnitřními démony. Jeho divadelnické poslání mu velí cestovat od štace ke štaci, utíkat před chladem nejen jako nepřízní počasí. Zeppo je opuštěný ve vlastním světě, ač kouzelném a spleťtém, tak bezcílném a smutném. Někde uvnitř však tuší, že to nemůže trvat věčně, proto odjíždí za novým životem do města. Zde se zdá být vše zmatené, ale Zeppo potkává záhadnou osobu. Jeho cesta záhy nabere směr, setkává se s novými lidmi a začne vystupovat v opravdovém divadle.

Divadlu nelze upřít experimentální poutavost. Ať už si člověk užíval dokonale propracovaný pohyb rezonující s téměř filmově laděnou hudbou či hru se světlem a stíny na plátně, hercům se povedlo udržet pozornost po celou dobu představení, i když ke konci už bylo obtížnější se v příběhu zorientovat, což komplikovalo splývání reálného světa s tím imaginárním. Slyšela jsem mnoho nadšených komentářů z publika, mnozí ale poukázali na to, že v množství obrazů jim utekla dějová linka. Hra však bavila právě obrazem ještě zdůrazněným odebráním verbální složky. Jediným doprovázejícím zvukem se stala hudba. Je možné, že to je příčinou zmatení obecnstva, které nemusí být úplně zvyklé vnímat němé divadlo a převést si pohyb na příběh. K představení však dle mého nebylo nutné dodávat slov, nespočet nonkonformních nápadů je hravě zastoupil. Jevišť se v jejich rukách změnilo v místo, kde pro slova není místo a víte co se říká: Mlčeti zlato. Právě jako to zlato nás ozářila dokonale zvládnutá technika pohybu na jevišti. Líbilo se mi hlavně tvoření kulís vlastním tělem, vlak a auta z těl, dokonce i zvířecí tvorové a lidské tváře tvořené pomocí rukou. Vrcholem pro mě však bylo ztvárnění Eiffelovy věže a londýnského Tower Bridge. Reálných

rekvizit se vůbec využívalo spíše výjimečně, vyjma oživujících červených deštníků a předmětů, které byly součástí světa za plátnem a kostýmových prvků k odlišení postavy.

Po zážitku z výkonu divadla T.E.J.P. jsem nabyla pocitu, že jihlavská scéna má posilu z kosmických výšin, která nám i něco kosmického přinesla. Fantastickou fantazii. Můj dojem už zakončila jen slova z řad hlediště: „To byla síla, co?“

Rozbor

Soubor se usadil na zem a byl hned upozorněn na to, že ani po odchodu z jeviště neopouští své pohybově estetické zaměření. Doslova „Jak to nemá tvar, tak jsou nesví.“ Už od začátku bylo znát, že o představení, při jehož děkovačce stála většina publika (včetně některých z členů poroty) se bude mluvit o poznání hůř. Obvyklá kritika v tomto bodě vážla. Hodnocení začalo rozpačitě slovy pana Šotkovského: „Dobře vy!“ Rozpačitě to bylo hlavně kvůli překvapení porotců, že

soubor není profesionální, protože profesionálně vystupuje. Představení by prý čekali spíše někde v zahraničí než v České republice a v Jihlavě už sotva. Potěšilo je, že soubor pracuje s prostředky, které má plně zvládnuté, jak tomu u mnoha ostatních souborů často není. Pro všechny zdůraznili, že pro podání dobrého výkonu je nutné znát své limity. Občas však pohybové zpracování spojené s akrobacií může svádět až k upoutání diváka právě na tyto výkony, což se nakonec může stát spíše sledováním a očekáváním, co všechno dokážou, namísto vnímání toho, co už nám ukazují. Technická stránka byla v tomto případě však jen jednou ze složek a opakováním se stala spíše rutinou, zatímco přidání emocí udělalo z představení to, čím ve výsledku je. Jedno z podivení přinesla zpráva, že celé představení tvoří osm lidí – šest tanečníků, zvukař a osvětlovač, což by při takto náročném představení málokdo čekal. Podle

porotců tam nebylo ani moc různých typů akcí, gradování děje pomocí jejich opakování však přesvědčilo diváka, že to takovým způsobem může také fungovat. K vytknutí zde bylo pouze pár drobností jako závěr, kde se nepovedlo představení úplně zakončit, protože zde nenastala chvíle ticha, jak by měla, ale hudba pokračovala dál, a tak jsme mohli předpokládat, že dále dokresluje děj. Druhý dodatek byl k děkovačce, která se porotcům příliš nezdála z důvodu profesionálního nasazení všudypřítomného během hry. V každém případě, část publika přítomná na diskuzi neměla slov, jen obdivných pohledů.

Alice (při ZEPPU v říši divů)

Proměna?

(DS Spoušť)

Porotci si tentokrát při rozboru hry nebrali žádné servítky. „Kafka tam není, chybí kontrast“ ... I taková slova vycházela z úst jindy shovívavé poroty. Porotci kritizovali provedení DS Spoušť hlavně i proto, že pojala hru tak divoce, že okolo charakteru typu „stáda divokých zrůd“ vypadal nevinný brouček vlastně úplně normálně. Postavy byly podle poroty groteskní a přepjaté. Proč by v tak šílené rodině, kde si otec povídá s míčem, nemohl žít brouk? I porotci ale museli přiznat, že z herců vyzařuje neuvěřitelná energie a nadšení pro věc.

Já osobně tuto hru, jejíž děj všichni notoricky známe z Kafkovy asi nejslavnější knihy, nemohu vychválit do nebes, jak je to jindy u Spouště běžné. Nelíbil se mi hlavně jakýsi chaos, který jsem ze scén neustále vnímala. Vadily mi zbytečné postavy, které by se zkrátka mohly vynechat, a vůbec by nechyběly. Občas se objevily humorné a zábavné momenty, ale na můj vkus jich bylo bohužel málo. Pro jindy velmi úspěšný soubor to znamená asi jediné, příště zvolit lepší hru, která jim více sedne. Ale ať už se hra povedla, či nepovedla jakkoliv, stejně mám tento soubor velmi ráda a doufám, že příští rok to zkusí znovu.

English

Hana Švestková vás žádá o přátelství

(DS Hobit)

Po přepracování her Williama Shakespeara minulý rok se letos benjamínci jihlavského gymnázia pustili do odlehčeného žánru. Diváci tak měli šanci pobavit se u komedie plné hlášek a poznat lehce zparodovaný svět náctiletých v dnešní „facebookové době“.

Ve dvou rovinách se odvíjí příběh tři spolužáků, kteří hrají novou počítačovou hru „Porod si svého starostu“ a přitom se snaží si vystřelit ze svého kamaráda. Druhým plánem je pak samotná hra, ve které každý z kluků hraje za dívčí postavu.

Inscenace vznikla improvizací podle navržené kostry, což bylo poznat, protože si herci občas skákali do řeči. Nedržení se ucelené formy však moc nevadilo, na mladých gymnazistech je poznat, že do divadla dávají spoustu energie.

Celkově jsme tak měli možnost vidět kvalitní autorské představení, které jistě v budoucnu pobaví spoustu diváků.

Rozbor

Všichni tři porotci mají rádi přisprostlejší humor, který byl v inscenaci hojně používán. Porotce Zetel nepochopil způsob, jakým hra funguje, a porotce Christov posluchačstvo zasvětil do tajů mazání profilu na Facebooku.

Od diváků se soubor dočkal převážně kladných reakcí.

Marek

Základy režie a dramaturgie – dílna Jakuba Škrdly

Jednu z letošních tří dílen opět pořádal herec Horáckého divadla Jakub Škrdla, tentokrát na téma režie a dramaturgie. Konala se nakonec pouze v pátek, a to od dvou do šesti hodin v budovách Gymnázia Jihlava.

Sraz jsme si dali ve dvě hodiny před hlavním vchodem. Po několikaminutém čekání na opozdilce, jsme se přesunuli do jedné z tříd a Jakub po vzájemném představení spustil svůj výklad. A o čem dílna vlastně byla?

Na rozdíl od klasických workshopů (kde se člověk učí praktické dovednosti, jako je například žonglování nebo tanec) byla tato hodně teoretická. Už na začátku nám bylo řečeno, že s praxí režie se za čtyři hodiny nedá udělat vlastně vůbec nic, na vysokých školách se jí studenti učí celá léta. My jsme „pouze“ dostali podrobný výklad o tom, co to režie vlastně je (a to jak divadelní, tak filmová), co takový režisér vlastně všechno dělá a proč je tak důležitý. K tomu všemu nám Jakub pouštěl spoustu zajímavých divadelních ukázek, abychom si byli schopni udělat lepší obrázek o celém tématu. Krom toho také přinesl spoustu knih s fotkami a scénáři, aby nás dokázal zasvětit do práce celého divadelního kolektivu.

Jelikož se nám všem zdálo, že celé čtyři hodiny si jen povídat a sedět by bylo neúnosné, tak jsme si dali krátkou pauzu, během které jsme si dobře popovídali a dozvěděli jsme se o sobě něco nového – například jsme se díky mému studiu japanistiky dostali i k japonskému divadlu. Celou dílnu jsme zakončili svými dotazy a volnou diskuzí.

A co na závěr? Pokud máte raději dílny, kde se naučíte něco nového, toto by asi nebyl váš šálek čaje. Pokud se ovšem rádi něco nového dozvíte, neváhejte a příště si i vy vyzkoušejte podobný workshop. Jakub Škrdla věděl, o čem mluví, a dokázal navodit velmi příjemnou atmosféru. Rozhodně jsem své účasti nelitovala.

Výsledky

Divácká soutěž

- DS NUM, Jihlava

Postup na národní přehlídku Šrámkův Písek (v Písku)

- Divadlo DIOD a Divadlo T.E.J.P., Jihlava
- Arte della Tlampač, České Budějovice

Postup na národní přehlídku Mladá scéna v Ústí nad Orlicí

- Divadelní společnost Saši Liškové ZUŠ Jihlava
- DS NUM, Jihlava

Individuální ceny

- Cena Anně Gumpelové za herecký výkon v inscenaci Pokusme se společně
- Cena Kláře Bulantové za hereckou variabilitu v inscenacích Antilopa a Švédský stůl
- Cena souboru Septima Gymnázia Chotěboř ze inovační adaptaci klasického textu
- Cena za inscenaci souboru Arte della Tlampač - Sametový hranostaj
- Cena Divadlu DIOD a Divadlu T.E.J.P. za mimořádný umělecký zážitek inscenaci ZEPPO

Doprovodná literární soutěž

- Cena za poesii Vendule Kourkové
- Cena za prózu Václavovi F. Mensovi

Děkuji

- finančním partnerům, bez nichž by se jedenáctý ročník JID 20-12 s největší pravděpodobností neuskutečnil, a to Statutárnímu městu Jihlava, Ministerstvu kultury, Kraji Vysočina. Také děkujeme Ing. Františku Mikulíkovi za finanční dar;
- Karolíně Zmekové za důvěru, že naše řádění DIOD přežije a dožije se svých prvních narozenin;
- mediálním partnerům – Českému rozhlasu Region, Deníku a internetovému portálu Vysočina News za to, že se ochotně s námi spřáhli a veřejnosti dávali ve známost, že JID 20-12 proběhne, probíhá a proběhl;
- ostatním partnerům – Městské knihovně Jihlava, Oblastní galerii Vysočina a Gymnáziu Jihlava za poskytnuté prostory, Deně za příjemné ubytování našich vážených porotců;
- milým porotcům – Petru Christovovi, Michalu Zetelovi a Janu Šotkovskému za obohacující a nekompromisní posuzování soutěžních her a za příjemnou společnost a skvělou komunikaci;
- technikům DIODu za energii a empatii ke všem požadavkům souborů;
- Buranteatru, že přijel a že rozesmál jihlavské publikum;
- Míše a Adamovi za celodenní sledování dění skrz hledáček objektivu;
- Švihálkovi a Kafčákovi za dobré rady, pomoc, když bylo potřeba, a upečený farmózní dort;
- Standovi za neatřelý a slušivý look letošního ročníku;

- Kubovi za dokonalý vnitřní systém stránek, který zkrátil několik hodin práce a nervů;
- Regíně za moderování festivalu a starost o porotu;
- Lubošovi za koordinaci dobrovolníků a harmonogram služeb;
- Martě za starost o soubory a tvorbu programu a režii všeho, co se v sále dělo;
- Áje za velký přínos při realizaci festivalu, za starost o PR, noviny a workshopy a spoustu dalších drobností;
- všem divákům, kteří si našli čas a přišli se na nás podívat i přesto, že venku vládlo letní počasí. Bez nich by nebylo pro koho hrát;
- našim skvělým, ochotným a úžasným dobrovolníkům, bez nichž bychom to nezvládli. Jim opravdu velký dík.

Honza

organizátor**partneři**MINISTERSTVO
KULTURYDIOD
divadlo
otevřených
dveří

Oblastní galerie Vysočiny v Jihlavě

HYDRAULICKÉ
AKUMULÁTORY**mediální partneři**

FESTIVALOVÉ NOVINY – noviny regionálního divadelního festivalu JID 20-12 – vydává tým redaktorů a přátel Festivalových novin. **Šéfredaktor:** Alena Mikulíková – **Redakce:** Klára Englišová, Eva Koprová, Eva Sýkorová, Alice Krajčířová, Tereza Vlachová, Marek Hnatiak – **Fotograf:** Míša Vodová, Adam Hruška – **Design a grafická úprava:** Stanislav Smrčka, Jakub Kodet

festivalové webové stránky: jid.slunceweb.cz
redakční email: noviny@slunceweb.cz